

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Τυφλού

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Τυφλού: **Ίωάν. θ' 1-38 (17-5-2026)**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ἧ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς

τήν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Απόδοση σε νεοελληνική το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του

Τυφλού

Καθώς ό Ίησοϋς περνοϋσε από τό κέντρο τής πόλε-ως, είδε έναν άνθρωπο πού είχε γεννηθεϊ τυφλός. 2 Τότε οί μαθητές του τόν ρώτησαν: Διδάσκαλε, ποιός άμάρτησε για νά γεννηθεϊ ό άν-θρω--πος αυτός τυφλός; Άμάρ-τησε ό ίδιος, όταν ήταν άκόμη μέσα στην κοι-λιά τής μητέρας του, ή άμάρ-τησαν οί γονεϊς του και τιμω-ρεϊ-ται αυτός για τίς άμαρτίες τους; 3 Κι ό Ίησοϋς τούς άπάντησε: Οϋτε αυτός άμάρτησε, οϋτε οί γονεϊς του. Άλλά γεννήθηκε τυφλός για νά φα--νε---ρω-θοϋν μέ τήν υπερφυσική θεραπεία τών ματιών του τά έργα πού έπιτελει ή δύναμη και ή άγα-θό--τητα του Θε-οϋ. 4 Έγώ, όσο ζω στή ζωή αυτή, πρέπει νά έρ-γά-ζομαι για τή σωτηρία του ανθρώπου τά έργα του Θεοϋ, πού μέ έστειλε στον κόσμο. Έρχεται όμως ή μέλλουσα ζω-ή, και όπως στή διάρκεια τής νύχτας στα-μα---τοϋν τά έρ--γα τους οί άνθρωποι, έτσι και τότε κα-νεϊς πιά δέν θά μπορεϊ νά εργάζεται για νά όλο-κληρώσει τήν άπο---στο--λή του. Δέν πρέπει λοιπόν οϋτε στιγ--μή νά χά-νω. 5 Έφόσον είμαι στον κόσμο, είμαι φως του κόσμου μέ τή διδασκαλία και τά θαύματά μου. 6 Κι άφοϋ είπε αυτά, έφτυσε κάτω και έκανε πηλό, και έχρισε μ' αυτόν τά μάτια του τυφλοϋ. 7 Και δοκιμάζοντας τήν πίστη του τυφλοϋ του είπε: Πήγαινε, νίψου στή στέρνα του Σιλwάμ, όνομα έβραϊκό πού μεταφράζεται «άπεσταλμένος». Ύστερα λοιπόν από τήν έντολή αυτή του Ίησοϋ πήγε ό τυφλός εκεί και νίφτη-κε, και ήλθε στό σπίτι του μέ μάτια υγιή. 8 Τότε οί γείτονες κι όσοι τόν έβλεπαν προηγουμένως ότι ήταν τυφλός, έλεγαν: Δέν είναι αυτός πού κα--θόταν και ζητοϋσε από τούς διαβάτες έλεημοσύνη; 9 Μερικοί έλεγαν: Αυτός είναι. Άλλοι όμως έλεγαν ότι δέν είναι αυτός, αλλά κάποιος άλλος πού του μοιάζει. Ό ίδιος έλεγε ότι έγώ είμαι ό τυφλός πού παλιότε--ρα ζητοϋσα έλεημοσύνη. 10 Μετά λοιπόν από τή βεβαίωση αυτή του τυφλοϋ τόν ρώ-τησαν εκείνοι: Πώς θεραπεύθηκαν τά μάτια σου; 11 Κι εκείνος τούς άπάντησε: Ένας άνθρωπος πού όνο---μάζεται Ίησοϋς έκανε πηλό και μου άλειψε μ' αυτόν τά μάτια και μου είπε: Πήγαινε στην κολυμβήθρα του Σι-λwάμ και νίψου. Πήγα λοιπόν εκεί και νίφτηκα, και βρῆ-κα τό φως μου. 12 Μετά από τήν πληροφορία αυτή του τυφλοϋ πού είχε θεραπευθεϊ του είπαν οί Ιουδαϊοι: Ποϋ είναι εκεί-νος; Δέν ξέρω, τούς άπάντησε. 13 Τόν όδήγησαν τότε στους Φαρισαίους, αυτόν πού ήταν κάποτε τυφλός και είχε ήδη θεραπευθεϊ όριστικά. 14 Η ήμέρα μάλιστα πού έφτιαξε ό Ίησοϋς τόν πηλό και του άνοιξε τά μάτια ήταν Σάββατο. 15 Όταν λοιπόν τόν όδήγησαν στους Φαρισαίους, άρ-χι--σαν κι αυτοί νά τόν ανακρίνουν και νά τόν ρωτοϋν πά--λι πώς θεραπεύθηκε και βρῆκε τό φως του. Κι εκεί----νος τούς είπε: Αυτός πού μέ θεράπευσε μου έβαλε πη---λό πάνω στά μάτια μου και μετά έγώ πλύθηκα και βλέ-----πω. 16 Μερικοί από τούς Φαρισαίους έλεγαν: Αύ-τός ό άν-θρω-πος δέν μπορεϊ νά είναι σταλμένος από τόν Θεό, διότι δέν τηρεϊ τήν άργία του Σαββάτου. Άλλοι έλεγαν: Πώς εί-ναι δυνατόν ένας άνθρωπος άμαρτωλός νά κάνει τέτοια άποδεικτικά και σημαδιακά

θαύματα; Καί δια-φω-νοῦ-σαν μεταξύ τους. 17 Κι ἐπειδὴ ἡ διαφωνία τους συνεχιζόταν, ἄρχισαν πάλι νά ἐξετάζουν τόν τυφλό, καί τόν ρώτησαν: Ἐσύ τί λές γιά τόν ἄνθρωπο αὐτό; Πρέπει νά ἀκουστεῖ καί ἡ δι-κή σου γνώμη· διότι τά δικά σου μάτια θεράπευσε ἐκεῖ-νος κι ἐσύ περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον γνωρίζεις τά περι-στατικά τῆς θεραπείας σου. Κι αὐτός τούς ἀπά-ντη--σε: Ἐγώ λέω ὅτι εἶναι προφήτης. 18 Μετά λοιπόν ἀπό τόν χαρακτηρισμό αὐτό πού ἔδωσε γιά τόν Ἰησοῦ ὁ τυφ-λός πού θεραπεύθηκε, οἱ Ἰουδαῖοι δυ-σαρεστήθηκαν. Δέν ἐννοοῦσαν νά πιστέψουν ὅτι αὐ-τός ἦταν τυφλός καί ἀπέκτησε πραγ-ματικά τό φῶς του· ὥσπου ἀποφάσισαν νά καλέσουν τούς γονεῖς τοῦ ἀν-θρώ-που αὐτοῦ πού ἀπέκτησε τό φῶς του. 19 Καί τούς ρώτησαν: Αὐτός εἶναι ὁ γιός σας, πού ἐπι-μέ--νετε νά βεβαιώνετε ὅτι γεννήθηκε τυφλός; Πῶς λοιπόν, ἀφοῦ γεννήθηκε τυφλός, τώρα βλέπει; 20 Οἱ γονεῖς του τότε τούς ἀποκρίθηκαν: Γνωρίζουμε κα--λά ὅτι αὐτός εἶναι ὁ γιός μας καί ὅτι γεννήθηκε τυφλός. 21 Πῶς ὅμως τώρα βλέπει δέν ξέρουμε. Ἡ ποιός τοῦ θεράπευσε καί τοῦ ἄνοιξε τά μάτια, ἐμεῖς δέν ξέρουμε. Αὐτός δέν εἶναι μικρό παιδί, ἔχει ὠριμη ἡλικία, καί συ-νε-πῶς ἀντιλήφθηκε πῶς καί ἀπό ποιόν ἔγινε ἡ θεραπεία του. Αὐτόν λοιπόν ρω-τῆ-στε, αὐτός μπορεῖ νά μιλήσει γιά τόν ἑαυτό του καί θά σᾶς πεῖ τί τοῦ συνέβη. 22 Καί μίλησαν μέ τόν τρόπο αὐτό οἱ γονεῖς τοῦ τυ-φλοῦ, ἐπειδὴ φοβοῦνταν τούς Ἰουδαίους ἄρχοντες. Δι-ό--τι αὐτοί πρὶν ἀπό πολύ καιρό εἶ--χαν συμ-φω-νήσει νά ἀποκηρυχθεῖ, νά ἀφορισθεῖ καί νά ἀπο-δι-ωχθεῖ ἀπό τή συναγωγή ὅποιος θά τολμοῦσε νά ὁμο-λο-γήσει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας. 23 Ἐπειδὴ λοιπόν φοβοῦνταν οἱ γονεῖς του μήπως ἀπο-δι-ωχθοῦν κι αὐτοί ἀπό τή συναγωγή, γι' αὐτό εἶ-παν ὅτι ἔχει ὠριμη ἡλικία ὁ γιός μας, αὐτόν ρωτῆστε. 24 Ἀφοῦ λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι δέν μπόρεσαν νά πλη-ρο-φο---ρηθοῦν τίποτε ἀπό τούς γονεῖς τοῦ τυφλοῦ γιά νά δι---α-----ψεύσουν τή θεραπεία του ἢ γιά νά κατακρίνουν τόν Ἰησοῦ, κάλεσαν γιά δεύτερη φορά τόν ἄνθρωπο πού ἦταν τυφλός καί τοῦ εἶπαν: Δόξασε τόν Θεό ὁμο-----λο-γώντας ὅτι πλανήθηκες καί ἀναγνωρίζοντας τήν ἀλή------θεια γι' αὐτόν πού σέ θεράπευσε. Ἐμεῖς λόγῳ τῆς θέ----σεως καί τοῦ ἀξιώματός μας ξέρουμε καλά ὅτι ὁ ἄν-θρῳ-----πος αὐτός πού καταλύει τήν ἀργία τοῦ Σαβ-βά-του εἶ----ναι ἁμαρτωλός. 25 Ἐκεῖνος τότε τούς ἀπάντησε: Ἐάν ὁ ἄν-θρῳπος αὐ-τός εἶναι ἁμαρτωλός δέν τό ξέρω, καί γι' αὐτό ἀπο-φεύ-γω νά ἐκ-φράσω γνώμη γι' αὐτό. Ξέρω ὅμως καλά ἕνα πράγμα, ὅτι δηλαδή ἐνῶ λίγο πιο πρὶν ἦμουν τυφλός, τώ-ρα βλέ-πω. 26 Ἐπειδὴ ὅμως ἡ νέα αὐτή βεβαίωση τοῦ πρώην τυ-φλοῦ δέν τούς ἄρεσε, τοῦ εἶπαν πά-λι: Τί σοῦ ἔκανε; Πῶς σέ θεράπευσε καί πῶς σοῦ ἄνοιξε τά μάτια; 27 Μόλις πρὶν ἀπό λίγο σᾶς τό εἶπα, τούς ἀπάντησε, καί δέν θελήσατε νά προσέξετε καί νά παραδε-χθεῖ-τε ὅ,τι σᾶς εἶπα. Γιατί τώρα θέλετε νά ἀκούσετε πάλι τά ἴδι--α; Μήπως θέλετε κι ἐσεῖς νά γίνετε μαθητές του; 28 Τότε τοῦ μίλησαν ὑβριστικά καί περιφρονητι-κά καί τοῦ εἶπαν: Ἐσύ εἶσαι μαθητής ἐκείνου. Ἐμεῖς ὅμως εἶμα-στε μαθητές τοῦ Μωυσῆ. 29 Ἐμεῖς, πού εἶμαστε σπουδασμένοι καί ἀναγνω-ρι-σμέ--νοι ἄρχοντες τοῦ ἔθνους, ξέρουμε ὅτι ὁ Θεός

ἔχει μιλήσει στό Μωυσῆ καί σέ κανέναν ἄλλον. Αὐτός μᾶς εἶναι ἄγνωστος καί δέν ξέρουμε ἀπό ποῦ εἶναι καί ἀπό ποῦ στάλθηκε. 30 Τότε αὐτός τούς ἀπάντησε: Ἀλλά αὐτό ἀκριβῶς τό γεγονός προκαλεῖ θαυμασμό καί ἔκ-πλη-ξη! Ὅτι δηλαδή ἐσεῖς δέν ξέρετε τόν ἄνθρωπο αὐτό ἐάν ἔχει σταλεῖ ἀπό τόν Θεό καί ἀπό ποῦ εἶναι, καί ὅμως αὐτός ὁ ἄγνωστος σέ σᾶς μοῦ ἄνοιξε τά μάτια. 31 Εἶναι ὅμως γνωστό καί τό ξέρουμε ὅλοι ὅτι ὁ Θεός δέν ἀκούει τούς ἀμαρτωλούς. Ἀλλά ἐάν κάποιος σέβεται τόν Θεό καί ἐφαρμόζει τό θέλημά του, αὐτόν ὁ Θεός τόν ἀκούει. 32 Ἀπό τότε πού ἔγινε ὁ κόσμος δέν ἀκούστηκε ποτέ νά ἔχει θεραπεύσει κανεῖς μάτια ἀνθρώπου πού νά ἔχει γεννη-θεῖ τυφλός. Πρώτη φορά ἔγινε τέτοιο θαῦμα, καί αὐτός πού τό ἔκανε πρέπει νά ἔχει θεϊκή ἀποστολή. 33 Ἐάν ὁ ἄνθρωπος αὐτός δέν ἦταν ἀπεσταλμένος ἀπό τόν Θεό, δέν θά μπορούσε νά κάνει τίποτε, οὔτε τό παραμικρό θαῦμα. 34 Τοῦ ἀποκρίθηκαν τότε ἐκεῖνοι: Ἐσύ γεννήθηκες βουτηγμένος ὀλόκληρος στήν ἀμαρτία, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τήν τύφλωση πού εἶχες ἀπ' τήν κοιλιὰ τῆς μητέρας σου. Καί σύ ὁ ἄθλιος καί ἀμαρτωλός κάνεις τό δάσκαλο σέ μᾶς, πού εἴμαστε οἱ πιό σπουδαγμένοι ἀπ' ὅλους τούς Ἰουδαίους; Καί τόν πέταξαν ἔξω ἀπ' τόν τόπο πού συ--νεδρί-α-----ζαν, σκοπεύοντας νά τόν ἀφορίσουν καί νά τοῦ ἀπα-γο---ρεύσουν νά συμμετέχει πλέον στίς λατρευτικές τελετές τοῦ ναοῦ. 35 Στό μεταξύ ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς ὅτι τόν πέταξαν ἔξω γιά τήν παρρησία μέ τήν ὁποία διεκήρυττε τήν ἀλήθεια, καί ἀφοῦ τόν βρῆκε, τοῦ εἶπε: Ἐσύ, ἀντίθετα μέ τούς ἄπι--στους Ἰουδαίους, πιστεύεις στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ; 36 Κι ἐκεῖνος τοῦ ἀποκρίθηκε: Καί ποιός εἶναι αὐτός, Κύριε, γιά νά τόν πιστέψω; 37 Τοῦ εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς: Μά τόν ἔχεις κιόλας δεῖ μέ τά μάτια σου. Αὐτός πού μιλάει αὐτή τή στιγμή μαζί σου, αὐτός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. 38 Τότε ἐκεῖνος εἶπε: Πιστεύω, Κύριε. Καί τόν προσκύνησε ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ καί Κύριο.

(ΕΡΜΗΝΕΙΑ Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑ)